

pa nimajo redilne moči za rastlinje; to pa ne gre lahko in včasih celo ne.

Ako se ne nastilja živini s slamo, ampak s hostno steljo, greste te dve reči večji del v izgubo. Ni torej treba večih dokazov za to, da je slama najboljša nastelj ter da je v tem oziru ne daja nobena druga nastelj. Hostna stelja torej ni veliko vredna sama na sebi in kar se tiče scavnice, je še le na škodo. To se vidi izlasti v onih krajih, kjer je edino hostna stelja v rabi. Silje se drži klaverno ali celo ne stori, da si prst ni kriva.

Izgodéva se v časih — lani je bilo to skorej povsod, — da je slame malo in tudi druge krme ni obilo. Kmet mora za to varčevati s krmom in ne sme nositi slame pod živino, ampak polagati jo more živini, ako mu naj preživi dolgo zimo. Kaj je tedaj v tacih letih storiti? Odgovor: Naj polaga slamo, a naj je tudi nastilja. Ker je nima dovolj za oboje, treba je mu mešati jo ali vsaj primešuje naj jo hostni stelji. Nobena druga nastelj je ne nadomesti. Poskuševali so sicer že marsikaj mesto slame nastiljati, toda ni se jim nobena druga nastelj obnesla.

V očigled tega je tedaj na vsak način skrbeti za slamo. To pa še omenimo posebej, da je ni treba tratiti. Čem manj je imamo, tem bolj varčujemo z njo. V tem se greši pri marsikaterem kmetu in treba bode, da gleda hlapcu na prste.

Naj pa se prav slama nastilja, za to še vse eno ona ne popije vse scavnice in njo je za to še rabiti, za kar je kakor navlaš, da se namreč z njo poliva mešanec ali kompost. Kedar pa se to izgodi, vselej je treba jo pokriti z večjo ali manjšo plastjo prsti. Kdor to opusti, stori svoje delo le na pol in scavnice mu gre veliko v izgubo, kajti ona izpuhti v vročem solncu.

Hosta, iz katere se leto za letom jemlje listje za nastelj, izgubiva s tem svoj gnoj in ni čuda, če raste drevje le slabo ter je hosta tako le malo vredna. Tudi v tem oziru bode po takem boljše, ako si skrbé gospodarji za steljo iz drugod. Če ne izpusté v tej svoji skrbi iz oči slame, v prvi vrsti slame, bode pa še najboljše.

Bučele in lastavice.

Une dni je šla skorej po vseh novinah čudna novost v svet. Ako je na-nji kaj resnice, vredna je, da si jo bučelar zapomni. Mi jo podamo našim bralcem brez opazke.

Vsak bučelar trpi z nevoljo kako izgubo pri svojih bučelah in zato ni čuda, če ima tudi lastavice „na muhi“. Po letu vidi prav po gostem lastavice, ki krožijo okoli bučelnjaka ter z bučelo v kljunu frčé v svoja gujezda, da jo nesó mladičem v hrano. Tako se sodi sploh o

lastavicah. Tovneje pa se je nek marljiv bučelar prepričal, da to ni resnica. On je stopil nekatere dni zaporedom h gujezdu, brž ko je lastavica prinesla mladičem hrano. Čudil se je, da je bučelo prinesla vselej še živo in si jo je še le mladič združil. Nikoli pa ni zapazil, da bi bučela mladiča piknila. Tedaj pa je segel sam po bučelo v kljunu mladiča in zdaj se je še bolj začudil, kajti ni bila bučela, ampak — trot. To je storil, kakor pravi, potlej večkrat in več dni zaporedom in vselej je našel le trota v kljunih mladih lastavic. Bučel, zatrjuje mož, pa ni bilo v njih nobenokrat. Odslej je njegovo trdno prepričanje, da lastavice lové le trote, ne pa bučel. Mož ima tedaj lastavice za prave prijateljice bučel, ker jih rešijo gladnih pa lenih trotov. Ako je to resnica, tako so lastavice v resnici vredne naše postrežbe.

Sejmovi. Dne 20. junija v Reichenburgu in v Vitanju. Dne 21. junija v Studencih pri Mariboru. Dne 22. junija pri sv. Juriju pri Celju, v Loki, v Sevnici in v Šoštanjju. Dne 23. junija na Zelenem travniku. Dne 24. jun. pri sv. Juriju pod Taborom, v Konjicah, v Pod-sredi, pri sv. Janžu na Drav. polju, pri sv. Lenartu v slov. gor., v Žitalah in v Laškem trgu.

Dopisi.

Iz Ormoža. (Okr. zastop.) Volitve v okrajni zastop Ormoški so končane ter so izpadle, kakor je bilo zapričakovati, sijajno. Veleposestniki in kmetske občine so volile enoglasno. V skupini veleposestva so se nasprotniki skrili, ker jih ni bilo s pooblastili več, kakor kakih 20, v kmetskih občinah pa te robe ne poznamo. Voljeni so v skupini veleposestva sledeči gospodje: Dr. Ivan Geršak, c. k. notar v Ormožu, dr. Ant. Žižek, zdravnik v Ormožu, Albin Švinger, dekan pri sv. Miklavžu, Vilibald Venedig, župnik v Središču, Martin Munda, posestnik v Frankoveih, Jos. Simonič, posest. v Frankoveih, Martin Ivanuša, pos. na Holmu, Ant. Horvat, pos. v Cvetkovcih, Mart. Kosi, pos. v Korašicah, Sim. Kandrič, pos. v Ormožu. V skupini kmetskih občin, gospodje: Jožef Meško, pos. v Savcih, Leop. Petovar, posest. v Mihalovcih, Mih. Pučkavec, posest. v Šalovcih, Fr. Majcen, pos. pri Veliki nedelji, Vido Dovečar, pos. v Sodincih, Fr. Zabavnik, pos. v Vodrancih, Vido Sok, pos. v Samožanih, dr. Ivan Omulec v Ormožu, Iv. Vrtnik v Ormožu, Fr. Hanželič na Hardeku. Trg Središče je volil gospode: Iv. Kočevar, ml., župana v Središču, Tom. Sajnkovič, Jur. Zadravec, Fr. Kolarič in Maksa Robič, posestniki v Središču. Ormoška občina je volila: g. Ferd. Kada, župana, dr. Iv. Petovara, odvet, J. N. Kautzhamera, trg.,

Jož. Seifrida, zdravnika in Jak. Žinka, posest. vsi iz Ormoža. Okrajni zastop ima torej lepo narodno lice, kajti prav za prav sedijo samo trije nemškutarji v njem. Slava torej vsem volilecem!

Iz Ribnice. (Veselica.) Radosten dan smo imeli Ribničani, dne 30. maja, ko smo slavno obhajali veselico „bralnega društva“ našega. Najbolj nas je veselilo, da nas je obiskal ta dan tudi mnogozaslužni naš poslanec, vlč. g. dr. Šuc in izvrstni g. dr. Hrašovec. Dalje so nas tudi obiskali č. g. Kralj, župnik in gosp. Praprotnik, nadučitelj in nekaj gostov iz Pušcave, g. jurist Glaser iz Ruš, vrli č. g. Kocuvan, župnik in gospa P. iz Vuhreda, g. Mejovšek, nadučitelj iz Marnberga, nekaj jih od sv. Antona in lepe množice domačih ljudi. Točno ob 4. uri se začne veselica s pozdravom g. predsednika, kateri da besedo najprej č. g. poslancu Šucu. Ta poroča o svojem delovanju v dež. zboru in razlaga težavno stališče naših poslancev v Gradcu. Veliko so se potegovali za naše pravice in koristi, pa gluha liberalna večina jih je popolnoma prezirala. Gromoviti „živio“ je govorniku dokazoval, da se popolnoma strinjamo kmetje z njegovim delovanjem; v Gradcu je za naše poslance pač v resnici pravo Sisifovo delo. Na to poprime besedo dr. Hrašovec. Njegov govor je napravil na vse poslušalce velik vtis. V gladkem in dobro premišljenem govoru nam je priporočal ljubezen do domovine in milega slovenskega jezika, to pa tako genljivo, da se je marsikatero oko solzilo. Potem nas je pozdravil jurist g. Glaser v imenu akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu. Zdaj pa poprime besedo č. g. Kocuvan ter je z posebno izurjenostjo nam slikal izgled in vspehe ponemčevanja in nemškutarjenja. Ko nečno še nam je prav krepko govoril o domačih potrebah in napakah med prostim ljudstvom g. K. od sv. Antona. Čeravno kmet, nam je prav gladko in marsikaj podučnega povedal. Vmes pa so nas zabavljali vrli pevci naši. Ti so se v prav kratkem času že precej izurili in v občno zadovoljnost vsega občinstva popevali. Hvala jim v imenu celega društva in pa še na večkratno svidenje. Govori so trajali obilo tri ure, pa čas tedaj nam je potekel tako hitro, da ne moremo družega, nego želeli še večkrat tako veselih večerov. Da se je vse tako mično, podučljivo in izgledno vršilo gre najprej hvala č. g. dr. Šucu, dr. Hrašovecu, č. g. K. in g. Glaserju za izvrstne govore, potem gg. pevcem za lepo petje in vsem dragim gostom za obilno obiskovanje. Na svidenje še mnogokrat v prijaznem našem krogu! Živeli!

Iz Celovške okolice. (Koroški Slovenci in kmečka zveza.) Naša kmečka zveza ali kakor se sama imenuje, „bauernbund“ je v začetku svojega delovanja obljubila,

da se ne bo mešala v narodne prepire in da hoče za Nemce, kakor za Slovence skrbeti, češ, da mu je le blagor kmeta pri srcu. Zdaj se je pa začel „bauernbund“ v svojem časniku hudovati na slovenske poslance drugih dežel, posebno na g. Kluna iz Ljubljane, ki se v državnem zboru moško potegujejo za nas Koroške Slovence. Žalostno je za nas, da nimamo sami nobenega poslanca, kakor jih imate Vi Štajarci in Kranjci. Ti se potegujejo nevstrašeno za Slovence, kakor zadnjič dr. L. Gregorec. Slava takim možem! Prašam pa, ali smo Koroški Slovenci s sedanjimi, posebno šolskimi postavami zadovoljni? Odgovor na to vprašanje je 96 prošelj na državni zbor, katere je podpisalo 1700 posestnikov in posestnic iz 43 far, 21 občinskih zastopnikov in 32 krajnih šolskih svetov. Za poročevalca teh prošelj bil je g. Klun. Zato se naši liberalci in nemškutarji na-nj toliko jezijo. V seji, ki je bila dne 1. maja v Beljaku, je načelnik bauernbunda, gosp. J. Seebacher ostro grajal deželnega poslanca gosp. prof. Einšpielerja, ki je glasoval za to, da so se pri nas vpeljale lovske karte, tako da bi moral zanaprej vsak lovec plačati 3 gld. za karto, to pa vsako leto. Ta davek vrže deželnej kasi na leto okoli 10.000 gld. Stroški za deželne potrebe naraščajo od leta do leta, torej je živa potreba, da se poišče denar. Lov za kmeta ni, o nedeljah zjutraj naj gre kmet k božji službi in popoldan pri svoji družini kratek čas išče in se pripravi zopet na težave delavnih dni. Lov je za grajščake in drugo gospodo. Tako plačujejo vsaj le tisti, ki so volje plačevati, sicer bi pa bila potreba, na direktne davke nakladati višje doklade in bili bi prisiljeni plačevati vsi od kraja do kraja in kmet se tega davka čisto lahko izogne. Tako tedaj skrbi „bauernbund“ za nas kmete, zato pa tudi nema med nami Slovenci veliko prijateljev. Slovenci! pomagajmo si sami, in Bog nam bo pomagal! Kotmirčan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Lepo vreme je bilo o Telovem po vsem cesarstvu in zato so bile povsod procesije ta dan lepe, najlepša je bila pa menda pri sv. Štefanu na Dunaju. Nje so se vdeležili svitli cesar kakor druga leta, tako tudi letos. — Baron Pražak, minister za pravosodje, pogaja se sedaj z vodji nekaterih nadsodnij za to, da bi jemali jetnike za javna dela. Izkušnje so se lani gledé njih dobro obnesle na Koroškem. — Parnika še niti doslej v Gradcu nihče ne vidi v Muri in kakor je podoba, še ne pride k malu tje, kajti treba mu je že popravila. — Graški „Volksblatt“, glasilo konservativnih Nemcev, dobi novega urednika, doslenji, msg. Karlon, je izstopil iz uredništva,